

Prædiken til 5. søndag efter Påske 2021

Beder du til Gud? For ikke så længe siden blev jeg kontaktet af en kvinde, der bad mig om at lære hende at bede. Hun syntes ikke, at hun kunne finde ud af, hvordan hun skulle gøre. Hvad skulle jeg sige? At bøn er at være sammen med Gud. Tale med Gud. Til Gud kan vi sige alt. Alt hvad der ligger os på sinde. Alt hvad vi tænker på og kæmper med. Vi behøver ikke først at overveje hvordan vi skal forme vores ord. Vi skal ikke andet end at være ægte. Ærlige. Oprigtige. Når vi tænker på de samtaler som vi har med hinanden. Hvad er det så, der gør en samtale god? Det er, at vi tør åbne os for hinanden. Lægge vores facader fra os. Lukke den anden ind i vores liv. Lade den anden komme tæt på. Vigtigt er det også, at vi kan tie stille. At vi ikke selv taler hele tiden. Men at vi kan lytte til den anden. Ikke bare med åbne ører også med et åbent sind. Sådan er det også, når vi beder til Gud. Når vi taler med ham. Må vi være åbne. Stille. Lytte. Til ham. Skabe et rum midt i dagens travlhed. Holde pause midt i alt det, der skal gøres. Holde alene tid med Gud. Sådan var det for Jesus. Vi hører tit om, at han midt i alt det han havde at gøre, når menneskemængden trængtes om ham så gik han for sig selv. For at være alene med Gud. For at bede til Gud. At bede det er, at give Gud plads i vores liv. At rette vores opmærksomhed, vores tanker imod ham. Lægge os selv i Guds hænder. "Beder I Faderen om noget i mit navn så skal han give jer det" Af og til taler jeg med et menneske, der siger: "Jeg er holdt op med at bede til Gud." For det er som om han ikke hører mig. Jeg har bedt og bedt om hjælp. Men han hjalp mig ikke. Hvorfor greb Gud ikke ind? Hvorfor? Det kan jeg ikke sige dig. Jeg ved ikke hvorfor. For vi kan ikke nå til dybden i Guds væsen. Vi kommer aldrig fuldt ud til at forstå Gud. Hans beslutninger og hans handlinger. Og hvem af os kender Guds tanker? Men jeg ved, at Gud er hos dig. Også når du ikke tror det. Et sted i GT står der: " Hvis I kalder på mig, vil jeg lytte til jer, og hvis I råber om hjælp svarer jeg, at jeg er hos jer." Når vi beder til Gud så svarer han os. Med sit nærvær. Jesus siger til sine disciple, at de kan tale direkte til Gud. " Og derfor behøver jeg ikke bede til ham på jeres vegne" Det er så stort, at det ikke er til at begribe. At vi mennesker kan tale direkte til universets skaber, livets herre som vi taler med en ven. I al fortrolighed. Det er Jesus, der har gjort

det muligt, at vi kan det. For han har åbnet vejen til Gud. Han er selv vejen til Gud. Når vi tror på ham, når vi holder os til ham, så kan vi i hans navn bære alt hvad der bor i vores hjerter frem for Gud. Vi kan lægge alt det der bekymrer os alt det der fylder os med frygt i Guds hænder. Vi kan bede Gud om at tage over når vi ikke selv kan mere. De ord vi har hørt Jesus sige i dag de er hentet fra den afskedstale som han holdt for sine disciple aftenen inden han skulle dø fra dem. Hans sidste vigtige ord til sine venner, som de skal tage med sig, når han nu ikke længere er hos dem. Indtil nu har Jesus givet dem alt hvad de har haft brug for. Og mere til. Men nu kommer der en tid, hvor han vil forlade dem for at vende tilbage til sin Far i himlen. Han vil ikke være hos dem længere. Sådan at de kan se ham og tale med ham. Spørge ham til råds. Men Jesus fortæller dem, at der altid vil være en måde som de kan komme i kontakt med ham på. Det kan de, når de beder til Gud. I hans navn. Jesus siger et andet sted: "Jeg vender tilbage til min far og alt det I beder om vil jeg gøre for jer, når I bruger mit navn i bønne." Hvad vil det sige at bede i hans navn? At bede i Jesu navn. Er det, at have ham i tankerne ham i vores hjerte sjæl og sind, når vi beder? Ham som har lært os Gud at kende. Ham som har vist os, hvem Gud er. Ham som har fortalt os, at de to er et. Ham som har lært os at vi kan kalde Gud for vores far i himlen. Når vi beder i hans navn skabes, der direkte forbindelse til Gud. Vores bøn i Jesu navn når Guds hjerte. AT bede er at søge Gud. AT bede er at være i Guds nærhed. At bede er at tale med Gud. Bøn er mere end det. Den salme som vi skal synge herefter begynder: "Herre gør mit liv til bøn / tømt for krav og tømt for løn." At bede det er også at sige tak. Til Gud. At leve sit liv som en bøn det betyder, at vi husker at sige tak. AT vi husker, hvem det er vi skal sige tak til. At gøre taknemmeligheden til grundtonen i vores liv. Vi har så travlt med at brokke os og være utilfredse, råbe højt om og stå fast på alt det vi har ret til og krav på. Vi skulle meget hellere udstyre os selv med en taknemmeligheds radar. Der opfanger alt det der er at være taknemmelige At vi er i live, at vi kan færdes igennem forårets overvældende skønhed, at kærligheden lever imellem os, at livet glimter af lykke at Gud er os nær er det noget vi har ret til eller krav på? Det er alt sammen gaver. Som vi må huske at sige tak for. At leve sit liv som en bøn. Det er også at pleje at uddybe vores relation til Gud. At lære Gud bedre at kende. Vi ved det fra de samtaler vi har med hinanden. Jo

mere vi taler sammen jo bedre lærer vi hinanden at kende. Vi kan savne og længes efter at tale sammen. Fordi samtalerne beriger vores liv. Hjælper os. Giver os nye øjne at se med. Fylder os med glæde. Præcis sådan er det også, når det er Gud vi taler med. Samtalerne med ham gør vores liv større. Giver det dybde. Fylder os med glæde. En glæde som ingen kan tage fra os. Amen. Ære være faderen og sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed. Amen